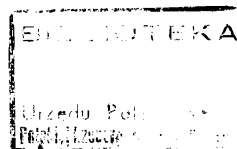

30 kwietnia 1932 r.

2

A61m 15/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 15759.

Kl. 30 k 12.

Tadeusz Splitt
(Poznań, Polska).

Suchy inhalator kieszonkowy.

Zgłoszono 22 sierpnia 1931 r.

Udzielono 26 lutego 1932 r.

Wynalazek dotyczy inhalatora kieszonkowego, opartego na zasadzie parowania aromatycznych związków, któremi są napełnione ciała o dużej powierzchni, np. knoty bawełniane, flanela, odpowiednio profilowana wata w postaci spirali, stożka miotłowego lub powierzchni falistej, umieszczone w osłonie metalowej, wykonanej np. z niklowanej blachy żelaznej lub aluminiowej. Osłona ta jest zakończona dziurkowanymi nasadami, z których jedna o średnicy większej posiada kształt eliptycznego denka, którego górna powierzchnia znajduje się mniej więcej na połowie wysokości eliptycznej osłony. Denko to jest zaopatrzone w szereg podłużnych otworów. Górna nasada posiada kształt cylindrycznego stożka, który posiada w górnej części

szereg promieniowych podłużnych otworów, a w dolnej części jest zamknięty filtrem z waty, z gąbki względnie z papieru filtracyjnego.

Nasady są wykonane ze szkła, porcelany, bakelitu, galalitu, celuloиду lub glinu i są połączone ze stożkową osłoną inhalatora zapomocą wciśnięcia osłony do okrężnego rowka każdej nasady.

Inhalator według niniejszego wynalazku jest przedstawiony na rysunku, przy czym fig. 1 przedstawia jego przekrój podłużny, fig. 2 i 3 — odpowiednie przekroje i widoki nasadek, a fig. 4—6 — przykłady wykonania naboików aromatycznych.

Inhalator według niniejszego wynalazku (fig. 1) składa się ze stożkowej osłony C, która szczelnie obejmuje nasady: górną A

9 i dolną *B*. Wewnątrz inhalatora umieszczona jest gąbka *E* oraz nabój aromatyzujący *D* w postaci spirali (fig. 6), zwitka (fig. 4) względnie dwóch symetrycznych miotełek (fig. 5); nabój jest sporządzony z bawełny lub luźnej waty i napojony kombinacją terpenów i estrów aromatycznych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Suchy inhalator kieszonkowy, znamienny tem, że składa się ze stożkowej osłony (*C*) obejmującej dolną nasadę eliptyczną (*B*) i górną nasadę stożkową (*A*), które są zaopatrzone w otwory podłużne

oraz w okrężny rowek, na którym zaciska się osłona.

2. Inhalator według zastrz. 1, znamienny tem, że posiada filtr powietrzny (*E*) z gąbki, waty lub papieru filtracyjnego, oraz nabój aromatyzujący (*D*).

3. Inhalator według zastrz. 2, znamienny tem, że nabój aromatyzujący stanowi bawełniana lub watowa spirala, zwitek lub stożek miotełkowy, napojony mentolem, kamforą, pinenami lub estrami wyższych alkoholi i kwasów organicznych.

Tadeusz Splitt.

